

Crea tu propio relato digital

Carmen Gregori Signes & María Alcantud Díaz

Universitat de Valencia

1. **Relato:** Escribe el guión de tu relato. Crea tu propia historia o elige una las que he incluido abajo (imaginando que eres protagonista) o busca en internet etc..
2. **Imágenes, efectos multimedia:** busca imágenes para ilustrarla, crea efectos, música, etc...
3. **Guión:** Una vez encontradas las imágenes, adapta el guión para un relato digital. Recuerda que las imágenes complementan el texto/discurso oral.
4. **Digitalizar:** Abre fotos narradas inserta las imágenes y haz una prueba para ver si el script se adapta bien a las imágenes y a lo que quieres transmitir.
5. **Ordenar** las imágenes de acuerdo con el texto y efectos multimedia. Revisar el texto final, asegurándote de que has hecho del relato (cualquier tipo) una contribución personal.
6. Narrar tu **voz** y contar la historia.

EJEMPLO 1. por: [espinel](#) Enviado el: 02-03-2005 @ 08:35 am Categoría: Protestas
<http://www.historiaspersonales.com/hp/html/modules.php?name=Journal&file=search&disp=search&bywhat=cat&exact=1&forwhat=PR&dir=DESC&orderBy=j.title>

BORRADOR DE COLORES

Son las 2:30 am y huelo a licor, cigarrillo y sudor, deajo mi maleta encima del sofá me quito las zapatos que aprietan como si fueran a reventar, igual que mi cabeza con el BUM BUM de la música, prendo la tv y aparecen los comerciales de la suerte del mendigo, hacerse millonario en un segundo, !! qué va !! solo habladurías, puras pendejadas, me quito la ropa y me meto entre las cobijas horriblemente frías, mi cabeza no hace sino pensar sobre lo sucedido del día anterior, una noche mas, un día más, en un mundo sin sentido, risas hipócritas y retorciójn de brazo como si fueran amigos de toda la vida, borradores de sentimientos les digo yo, mis ojos se hacen cada vez más pesados y mi garganta pide un trago de agua seguido por unas pastillas anticonvulsionantes, y todo queda en oscuridad, salen al paso del sueño las imágenes de los paisajes, los olores y los gritos desgarrados de la muerte, no se ven pero se saben que estan ahí, quietos esperando asustar a cualquier cristiano, imágenes de fisiles negros intactos, gritos de órdenes a diestra y siniestra un ciralino entre mis dedos y una bocanada de humo que se diluía en el aire, mi trabajo, mi vida mi tradición, se llena de amarillos y rojos pasando por anaranjados los colores del la muerte, mi cara se reflejaba en un vidrio roto llena de incertidumbre, miedo, sudor, y aferrada a las manos temblorosas, se quedaron así antes de desmayarme cuando desperté me temblaba el alma, me temblaba la vida, el olor del asfalto era penetrante y la mezcla del combustible era imposible quitarla de mi olfato, todo fueron cenizas, destrucción y muerte, al despertar después de una pesadilla sin fin, me levanté en una pesadilla en vida otro país otra cultura otro ser, demasiada

paz, demasiadas leyes, demasiada limpieza, salir de un hermoso paisaje muy verde a una estación de 4 fogones y muchos gritos generalizan la raza como una situación a medias, todo el mundo así a medias sin una seguridad del camino a seguir de una vida sin destino fijo y de una lengua sin vida !!!!... como quisiera tener un borrador de vida.....

Ejemplo 2:

El Gran Artista Plàstic (relat breu)

Disposem el Gran Artista Plàstic dins d'un pis acabat d'enguixar. La missió del Gran Poeta Urbà és decorar les parets. El tema és lliure.

Necessita un ambient favorable i gens de soroll. També els pots ben arrengrats, els pinzells ordenats pel seu gruix i paper de diari.

L'encàrrec l'hi hem deixat clar: la família vol una obra d'art contemporani per cadascuna de les habitacions. Totes al mateix nivell artístic, perquè cap dels seus membres pugui sentir-se menyspreat o afavorit. Això sí, la més transcendent ha de ser la del menjador, on es realitza la repartició del cos de Crist o safata de canelons.

Decideix, doncs, començar per allí, pel més difícil. L'art abstracte necessita gran valentia i decisió; on no hi ha dubtes no pot haver-hi entrebancs. Només els Artistes aconseguen aquest estat de catarsi amb la seva pròpia obra abans i tot de començar-la.

Lavors, tot just obrir un dels pots, s'empastifa una mà. Intenta fer un pas fins als papers de diari per eixugar-se, però s'està aixafant un cordill de la sabata. Per no caure dins d'ell mateix, reflectit a la pintura, es recolza a la paret, i empremta a la tela de totxana la seva mà vermella, lluent sobre el blanc que llavors sembla apagat.

El fem dubtar una mica sobre el significat espiritual de l'incident, i de seguida s'aboca a intentar expressar les seves emocions amb aquest nou llenguatge pictòric.

Quan, més tard, arriben part dels amfitrions (el pare amb la filla que du del col·legi), el Pintor Universal s'embolica amb una tovallola, nu al sofà, amb una gràcia divina. Fins i tot els pèls de les cuixes, caragolats i incendiats de coloraines, expressen sentiments de qualitat superior. Les parets del menjador estan plenes de mans de colors, les del lavabo de culs, al rebedor són melics en negatiu i ha empastifat tots els miralls del pis amb calcs del seu nas.

En silenci, el pare intenta assumir l'impacte de la seva obra. El Gran Poeta Plàstic és cada cop més gran, encara que tremoli.

Però la filla, que deu tenir nou anys, en arribar al menjador no pot estar-se'n:

-Això s'ho ha copiat de la classe de dibuix, l'Elena va fer el mateix al mural del passadís!

Sembla que l'obra mestra del menjador li recorda alguna cosa.

-No siguis pocavergonya, nena, digues-li a aquest senyor que no ho volies dir!

Però per comptes d'això, la noia agafa empena i li fot una puntada a l'espina amb les seves sabates cuirassades. El Gran Artista Plàstic, desequilibrat, trepitja aquest cop una tapa que descansa panxa amunt, i a peu coix il·lustra el terra de la sala amb petjades grogues.

Admirat davant d'aquesta genialitat espontània, el pare agafa la noia en braços perquè no destorbi tan frenètica activitat creativa, però no pot evitar que continuï traient-li la llengua, al Gran Artista Plàstic, tot fent-li pam i pipa.

Ferran Cerdans Serra, 2000

Publicat al recull "Revolta Alcalina" el març del 2001

<http://www.llibres-artesans.com/el-gran-artista-pl%C3%A0stic-relat-breu>